

— Лъжешъ, попе! — викна турчинътъ. — Лъжешъ! Азъ го видѣхъ да влиза тука, а не го видѣхъ да излиза.

Игуменътъ само повдигна рамене.

— Казвай! Този не бѣше сжщиятъ говедарь. Този, който тази сутринъ отведе кравитѣ, имаше дълга брада, а пъкъ този, дето ги върна сега, бѣше безъ брада. Казвай!

Но старецътъ мълчеше съ решително стиснати устни.

— Добре! — закани се Юмеръ ефенди. — Тебе ще те разпитамаъ после.

И като се обърна къмъ струпанитѣ на чардака заптиета, добави:

— Търсете, момчета! Ако не намѣримъ проклетия човѣкъ, ще запалимаъ това дяволско свѣрталище. Нека изгорятъ всички!

*

Заптиетата запалиха голѣми факли и се втурнаха да претърсватъ светата обител. За два часа манастирътъ бѣше претърсенъ изъ основи. Отъ Левски нѣмаше нито следа.

Обезумѣлъ отъ гнѣвъ, Юмеръ ефенди заповѣда:

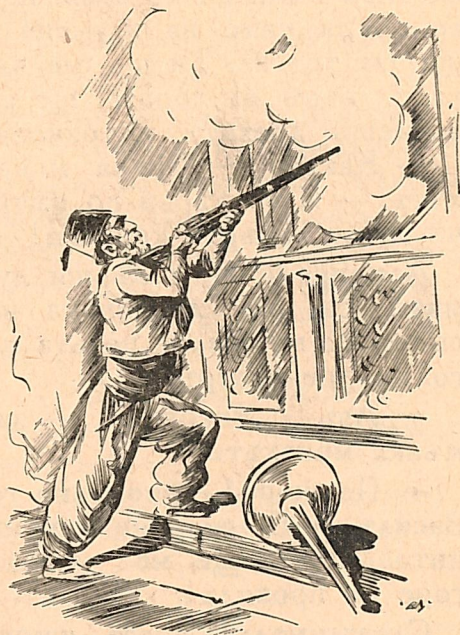
— Всички въ черквата! Нея ще запалимаъ най-напредъ!

Той влѣзе въ Божия храмъ, повдигна пушка, насочи я къмъ

иконата на Исуса Христа и изрече скверни, безбожни думи.

После натисна спусъка. Разнесе се грѣмъ, заглушенъ отъ яростния викъ на заптиетата. Червенитѣ пламъци на факлитѣ избѣлѣха отъ барутния димъ.

А когато димътъ се разсѣя, пламъцитѣ освѣтлиха сгърче-

ното тѣло на Юмеръ ефенди. Той лежеше на пода и глухо стенѣше.

Заптиетата, онѣмѣли отъ ужасъ, повдигнаха своя началникъ и го изнесоха на двора. Отъ челото му струеше кръвъ. Куршумътъ бѣ ударилъ иконата